

Jak se vám v tomto období daří ?? vysokoškolákům se blíží zkouškové období, písemky zase ohrožují ty o pár let mladší. A co předvánoční shon? Nebo bacily podzimního času ?? Co plní vaše ruce a srdce??

Mně se povedlo konečně navštívit mládež v Popradě, dokonce jsem mohl mít chvíli vážného povídání s jejich středoškolským společenstvem. Pokud si pamatuju, debatili jsme o vztazích kluk / děvče. Chvilí jsme mluvili o dvou slovech z manželského slibu – dávám se ti, přijímám tě. Měl jsem z reakcí i slov mládežníků z Velké radost. Byť jsem odjížděl docela pozdě a čekala mne dlouhá cesta, bylo to osvěžující setkání. Díky Natko a Rišo....

V pondělí se mi poštěstilo být na modlitebním setkání žen, děvčata (30 – 40 let) / maminky se pokoušejí o společenství. Měli jsme krásné téma – obdarování. Tak že přináším i vám pár provokačních otázek:

Jsmo od Boha obdarováni... cítíme se obdarováni ??

Jsmo zváni k životu jako umění být darem lidem kolem sebe. Věříme, že taková jácí jsmo, jsmo darem pro druhé??

Jsmo lidmi prožíváni (emoce), myšlení (názory, hodnoty) a jednání (skutky). Je slovo obdarování prožitkem nebo skutkem?? Je to rozhodnutí coby výsledek myšlení ??

Především jsem byl zase pro změnu na pohřbu salesiána Toníka Nevoly, bylo mu 48 let. Byl asi 15 let ředitelem střediska v Kobylisích, potom řediteloval v Plzni. Měl pověst radostného a odvážného vizionáře, měl v sobě naději... Ze směsice smutku a slz se během mše sv. vyloupila slavnost vděčnosti... byl to fajn / zvláštní prožitek přeplněného kostela v Kobylisích.

Ten samý den (úterý 8.12.) byl papežem Františkem v Římě otevřen rok milosrdenství. I to je zvláštní událost, pozvání k milosrdenství a odpouštění. Přemýšlení o odpouštění, o postojích k lidem, kteří mi ukřivdili. Pamatujete si ještě na text, který na toto téma byl v sešitku z poslední Vendryně ??

Nějak se mi ten večer pospojovaly podněty: sebedarování Toníka, Milosrdenství Krista, Neposkvrněné početí P.M. (slaví se také 8.12.) a první Don Boskova oratoř (Bartoloměj Garelli a večer 8.12. 1841).

Byl to zvláštní večer, věřme tomu, že Bůh nám dává podněty a pozvání, jen je vidět, slyšet... a otevřít se jim...

Přikládám dvě fotky pro pamětníky. Tu druhou asi uhádnou všichni, presbitář kostela ve Vendryni – jak vypadal před pár lety. Fotku o kousek výš – znáte ji někdo?? Kdo pozná z jaké akce a jakého místa to je, má u mne studentskou pečeti, tak že čekám na vaše maily...

Díky tedy i vám za přinášení milosrdenství i salesiánského ducha do vašich domácích míst i do Vendryně. Přeju vydařený závěr adventu... a schopnost čekat na Krista, těšit se na bezbranné i mocné dítě.

Ciao
George

